

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4C/54/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615202049
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3615202049.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Boženu Brinčíkovou v právnej veci navrhovateľa T. A., nar. XX.X.XXXX, bytom K. N. M. XXX, zastúpeného JUDr. Matejom Valjentom, advokátom v Partizánskom, Jesenského 232 proti odporcovi Pohotovosť, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že zmluva o úvere zo dňa 02.02.2011 č. XXXXXXXXX uzavretá medzi navrhovateľom ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov.

Odporca je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 99,50 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 350,02 € pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 350,02 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha proti odporcovi určenia, že Zmluva o úvere číslo XXXXXXXXX zo dňa 02. februára 2011 uzatvorená medzi Navrhovateľom ako dlžníkom a Odporcom ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov. Návrh odôvodnil tým, že medzi ním ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom bola dňa 2.2.2012 uzatvorená Zmluva o úvere číslo XXXXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úverový rámec vo výške 500 €. Na tento právny vzťah sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, pričom zmluva obsahuje viaceré zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom a neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010, a to údaj o druhu úveru, údaj o úrokovej sadzbe, údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, informácie o právach podľa § 15 a podmienkach ich uplatnenia, názov a adresu príslušného kontrolného orgánu a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o úvere. Absencia uvedených náležitostí má za následok, že zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Poukázal aj na judikatúru týkajúcu sa výšky úrokov, podľa ktorej musí byť dohoda o výške úrokov v súlade s dobrými mravmi, inak je právny úkon absolútne neplatný.

Odporca k návrhu uviedol, že namieta miestnu príslušnosť Okresného súdu Partizánske na konanie. Navrhovateľ podľa neho mylne zaradil uzatvorenú zmluvu ako spotrebiteľskú, zmluva má charakter Zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka. Vzťahujú sa na ňu výlučne ustanovenia Obchodného zákonníka. Dňa 2.2.2011 uzatvoril ako veriteľ s navrhovateľom ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 500 €, ktorý sa navrhovateľ zaviazal vrátiť zvýšený o príslušný poplatok vo výške 484 €. Zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere ani spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko navrhovateľ vstúpil do právneho vzťahu s odporcom na

základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Navrhovateľ v zmluve výslovne prehlásil a svoje vyhlásenie potvrdil osobitne svojím podpisom, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. V zmluve a Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy a že nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Prehlásil, že informácie, ktoré poskytol odporcovi pred uzavretím zmluvy sú pravdivé, že zmluvu uzatvoril slobodne, vážne, zrozumiteľne a nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdil svojím podpisom. Vyhlásil, že akékoľvek tvrdenie v budúcnosti, že nebol oboznámený s podmienkami zmluvy bude na jeho ľarchu a nebude považované za právne relevantné. Dôležité je, na aký účel bol úver poskytnutý, a nie na aký účel dlžník poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. Odporca vychádzal z vyhlásení navrhovateľa, že ide o úvery poskytnuté na výkon podnikania. Odporca toto svoje vyhlásenie potvrdil svojím osobitným podpisom v zmluvách, pričom zmluva umožňuje aj iný obsah vyhlásenia v podobe poskytnutia úveru na účel zamestnania, podnikania alebo iného účelu. Navrhovateľ podľa zmluvných vyhlásení z vlastnej vôle vstúpil do zmluvných vzťahov za účelom poskytnutia peňažných prostriedkov na výkon podnikania a toto vyhlásenie potvrdil svojím podpisom. Odporca toto jeho vyhlásenie akceptoval. Táto skutočnosť je jasne preukázaná Zmluvou o úvere. Odporca pri poskytovaní peňažných prostriedkov vychádza čo do účelu z vyhlásenia jednotlivých klientov. Oblasť predmetu podnikania je charakterizovaná ako rýchle pôžičky kde nie je žiaden čas na preukazovanie pravdivosti zmluvných vyhlásení klientov. Ak by tieto vyhlásenia napokon boli nepravdivé, má odporca k dispozícii viacero právnych inštitútov na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov (dovolenie sa relatívnej neplatnosti pre uvedenie do omylu), ak má dlžník poskytnuté peňažné prostriedky podľa zmluvy použiť iba na určitý účel a dlžník ich použije na iný účel, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, by dlžník bez zbytočného odkladu vrátil použité a nevrátené prostriedky s úrokmi. V prípade postavenia odporcu treba akcentovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s odporcom vstupoval. Argumentácia odporcu je v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti na ochranu spotrebiteľa, na ktorú zrejme zabudol poukázať navrhovateľ. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom, alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu, je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva. Analogicky, ak navrhovateľ v zmluve uviedol a aj podpísal, že poskytované peňažné prostriedky sú na účel výkonu jeho povolania, resp. zamestnania, treba chrániť dobrú vieru odporcu a navrhovateľovi nepriznať právne postavenie spotrebiteľa. Nakoľko navrhovateľ nemienil použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. Navyiac, vzájomný právny vzťah účastníkov konania je obchodnoprávny a uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa nie je vôbec na mieste. Je teda bezpredmetné skúmať, či zmluva o úvere obsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nepomenovaná zmluva podľa Obchodného zákonníka si vyžaduje dostatočné vymedzenie subjektov, teda zmluvných strán, ktoré uzatvorili zmluvu a vymedzenie predmetu zmluvy. Nevyžaduje si náležitosti, ktoré uvádza navrhovateľ vo svojich tvrdeniach. Ak strany zvolia, že zmluvu uzatvoria ako nepomenovanú, náležitosti by sa mali teda posudzovať podľa tých, ktoré si vyžaduje najbližšie ním podobná zmluva, v tomto prípade Zmluva o úvere, ktorá je upravená v rámci Obchodného zákonníka § 497 a nasl. Ani tam nie sú uvedené náležitosti ako uvádzanie RPMN atď.

S námietkou miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu na konanie sa súd vysporiadal v uznesení zo dňa 31.7.2015 č.k. 4C/54/2015-39, ktorým námietku miestnej nepríslušnosti vznesenú odporcom ako nedôvodnú zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.9.2015.

Odporca sa na pojednávanie neustanovil, svoju neúčast' ospravedlnil, pričom súhlasil, aby sa konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti, preto súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v neprítomnosti odporcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, oboznámením obsahu spisu, najmä návrhu, dokladov pripojených k návrhu, zmluvy o úvere, všeobecných podmienok, splátkového kalendára, vyjadrenia odporcu, originálov zmluvy o úvere, splátkového kalendára, zápisnice o výsluchu navrhovateľa, odpovede odporcu, všeobecných podmienok, overenia klienta a zistil, že navrhovateľ ako dlžník a odporca ako veriteľ uzavreli dňa 2.2.2011 Zmluvu o úvere, ktorá má formu

zmluvného formulára. Predmetom zmluvy bol úver vo výške 500 €, ktorý sa navrhovateľ zaviazal vrátiť odporcovi v 12 mesačných splátkach po 82 €, teda spolu v sume 984 €, počnúc dňom 14.3.2011. V zmluve sa nachádza predtlačené vyhlásenie „Dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania“, vedľa ktorého sa nachádza na vyznačenom mieste podpis dlžníka. Dlžník je v zmluve označený obchodným menom, identifikačným číslom a miestom podnikania. V zmluve sa nenachádzajú údaje, na absenciu ktorých poukazuje navrhovateľ v návrhu, a to údaje o druhu úveru, o úrokovej sadzbe, o ročnej percentuálnej miere nákladov, o právach podľa § 15 zákona č. 129/2010 Z.z., o názve a adrese kontrolného orgánu, ani o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpisu zmluvy. Uvedenú údaje sa nenachádzajú ani vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou zmluvy.

Z výpovede navrhovateľa zapísanej tunajším súdom do zápisnice dňa 2.6.2015 vyplýva, že peniaze z úveru potreboval na vyplatenie inej zmluvy, ktorú mal v Slovenskej sporiteľni. V kancelárii odporcu si od neho pýtali pred uzavretím zmluvy občiansky preukaz a doklad o tom, koľko platí za elektrinu. Formulár zmluvy vypisovala zamestnankyňa odporcu, pýtala sa ho, či je zamestnaný alebo nie. V čase uzavretia zmluvy mal aktívnu živnosť, ale IČO od neho pred podpisom zmluvy nepýtali, museli si ho zistiť inde. On hovoril o tom, že má úver v Slovenskej sporiteľni, že ho potrebuje vyplatiť. Úver od Slovenskej sporiteľne použil na rekonštrukciu bývania, kupoval plastové okná. Všetky peniaze z úveru od odporcu použil na splatenie úveru v Slovenskej sporiteľni. Formulár zmluvy o úvere si prečítal len letmo, na jeho preštudovanie mu dala zamestnankyňa odporcu jednu až dve minúty. Zameral sa len na splátkový kalendár, koľko bude splácať, hlavne to ho zaujímalo. Na preštudovanie zmluvy, všeobecných podmienok a splátkového kalendára mal spolu asi dve minúty. On nikde nespomínal, že majú byť finančné prostriedky poskytnuté na výkon podnikania. Toto je jeho jediná zmluva uzavretá s odporcom, žiadnu inú ani predtým, ani potom s odporcom neuzavrel. Pracovníčka odporcu sa ho vôbec nepýtala na to, čo je jeho predmetom podnikania, ani na čo peniaze potrebuje. Od pred podpisom zmluvy nemal k nej žiadne pripomienky.

Z písomnej odpovede odporcu z 15.06.2015 vyplýva, že veriteľ nie je povinný dokazovať, na čo v skutočnosti boli finančné prostriedky použité, dlžník sa totiž pri podpise zmluvy zaviazal, že si úver berie za účelom podnikania, čím uviedol podľa jeho výpovede veriteľa do omylu. Zároveň prehlásil, že bol oboznámený a rozumie obsahu zmluvy, jeho argumentácia, že si zmluvu prečítal len tak letmo nie je pádnym argumentom, že išlo o spotrebiteľský úver, nakoľko si vzal peňažné prostriedky na vyplatenie iného úveru. Silná potreba dlžníka ho viedla k prílišnému sústredeniu sa na rýchle peňažné obohatenie bez toho, aby si dôkladne prečítal, čo podpisuje. Poskytovateľ obchodnej služby by určite neodpočítaval čas, v rámci ktorého by sa dlžník oboznamoval s obsahom zmluvy a jej časti. Ide o neochotu zo strany dlžníka dôkladne čítať dokumenty, ktoré podpisuje. Klient pri braní úveru uviedol, že je živnostník, o čom svedčí listina, ktorá sa podpisuje pri braní si úveru, a to overenie klienta. Okrem iného mohol vypísať tlačivo, ktorým sa poskytujú úvery spotrebiteľom. Namiesto toho však úver bral ako fyzická osoba - podnikateľ a uviedol sa pod IČO-m, a nie rodným číslom, čo dokazuje, že o spotrebiteľský úver nejde. K zmluve boli pripojené na tej istej listine, opačnej strane Všeobecné obchodné podmienky, kde je taktiež uvedené, že sa Zmluva o úvere uzatvárala podľa Obchodného zákonníka.

Z odporcom predloženej listiny označenej ako Klient, číslo žiadosti XXXXXXXXX, kategória klienta živnostník, meno klienta T., priezvisko klienta A.Č. vyplýva, že odporca overoval dňa 2.2.2011 o 11:33:12 pomery navrhovateľa, okrem iného aj v živnostenskom registri.

Z výpisu zo živnostenského registra na navrhovateľa vyplýva, že do 23.6.2011 bol podnikateľom podnikajúcim na základe živnostenského oprávnenia.

Z výpovede navrhovateľa na pojednávaní vyplýva, že nemal finančné prostriedky na splácanie pôžičky v Slovenskej sporiteľni, pretože bol nezamestnaný. S manželkou našli leták od odporcu, preto zavolali na telefónne číslo v ňom uvedené. Povedali mu, aby prišiel v určený deň a hodinu do Partizánskeho, do budovy oproti pošte. Povedal, kto je a predložil občiansky preukaz. Priniesol aj doklad o zaplatení elektriny za jeden mesiac, ktorý od neho požadovali. Po predložení občianskeho preukazu sa ho zamestnankyňa odporcu spýtala, koľko chce. Povedal jej, že má problémy so splátkami v Slovenskej sporiteľni. On jej povedal, že chce sumu 1200 € a ona mu povedala, že toľko na prvý raz dať nemôžu, že mu dajú len 500 €. Pýtala sa ho, či je zamestnaný alebo nezamestnaný, on jej povedal, že nezamestnaný. V tom čase nebol evidovaný ako nezamestnaný, lebo mal evidovanú živnosť, robil

na stavbe v elektrárňach. Hovoril, že má živnosť, ale že nie je zamestnaný, že im to nejde, že sa ide odhlásiť zo živnosti, čo aj na budúci mesiac urobil. Živnosť nemá od roku 2011, on svoje IČO nepovedal. Zamestnankyňa odporcu sa ho ešte pýtala, či to chce na podnikanie, či chce v podnikaní pokračovať. Na to jej odpovedal, že nie, lebo v skutočnosti nepodnikal, volali ho raz za mesiac na 2 týždne a na peniaze čakal ďalšie 2-3 mesiace. Pýtala sa na manželku, či je zamestnaná alebo nie, pýtala sa aj na deti. Pýtala sa ho to vtedy, keď vypisovala zmluvu. Viac údajov sa ho nepýtala, nepýtala sa ho ani na IČO, ani v akej oblasti podniká, IČO jej nemohol dať, lebo ho naspamäť nevie. Po vypísaní údajov mu zamestnankyňa odporcu povedala, aby pol hodinu počkal, že ide vybrať peniaze na poštu. On ju čakal pred budovou. Keď išla popri ňom, tak mu povedala, že o 10 minút môže prísť. Keď prišiel, tak mu odovzdala sumu 500 € a keď mu peniaze odovzdala, tak hneď musel odporcovi zaplatiť prvú splátku, tak ju išiel zaplatiť hneď na poštu a takisto vyplatil Slovenskú sporiteľňu. Hneď, ako mu odovzdala peniaze, tak mu dala podpísať aj zmluvu o úvere, ktorú si prečítal. Pokiaľ je tam uvedené IČO, tak on si ho nevšimol a zmluvu podpísal. Keď tieto veci vyplatil, išiel domov, po mesiaci zaplatil prvé dve splátky, potom to zase s financiami bolo horšie, keď nerobil. Potom asi dvakrát splátku nezaplatil. Telefonicky mu oznámili, že ak nezaplatí, tak ho dajú na súd. Tak im povedal, že nemá toľko peňazí, aby mohol celú sumu vyplatiť, či by sa to nedalo na splátky. Povedali mu, aby doniesol 80 €, preto bol znovu pred ich budovou v Partizánskom. Tam urobil chybu, keď zamestnankyni v kancelárii odovzdal sumu 80 €, ale nič nepodpísal. Ona si len na taký papierik napísala 80 €, išlo o tú istú osobu, ktorá s ním spisovala zmluvu. Potom sa situácia opakovala, keď mal peniaze, tak im vyplatil splátku podľa možnosti. Potom mu začali domov chodiť listy, telefonovali mu, že má v určitej lehote zaplatiť. Chceli čiastky ako 4300 €, teda toľko, čo si ani nepožičal, vždy inú čiastku. Nemohol to uniesť a začal na tom pracovať on. Z požičanej sumy 500 € zaplatil prvú splátku, potom dlh voči SLSP a po zaplatení tohto všetkého domov doniesol asi 120 €, lebo sa zastavil ešte na nákup. Zvyšok dal manželke, ktorá zaplatila ďalšiu splátku úveru. IČO im nedával, lebo do telefónu mu nepovedali, aby si ho vzal so sebou, on by musel telefonovať manželke, aby mu ho povedala, ale jej netelefonoval. Je jeho nepozornosť, že si v zmluve nepozrel, že je tam IČO. Keď mu dali peniaze, bol šťastný, že má aspoň niečo, je to jeho chyba, že si to poriadne nepozrel a podpísal to. Pokiaľ ide o účel pôžičky, tak zamestnankyni odporcu povedal, že peniaze potrebuje na splatenie iného úveru, iný účel pôžičky jej neudával. O podnikaní hovoril v tej súvislosti, že im to nejde, že nemá z toho príjem. Ešte stále mu z tejto spoločnosti vyvolávajú, on im požičanú sumu 500 € už vrátil, len im nevrátil úroky, ktoré od neho žiadajú. Správy od nich, aby zaplatil 3800 € resp. 4300 € má v telefóne.

Podľa § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 2.2.2012 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 2.2.2012 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a), b), d) citovaného zákona na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická

osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>.

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>>,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201.html>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 9 ods. 7 citovaného zákona veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 2.2.2012 nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Súd na podklade výsledkov vykonaného dokazovania a po ich zhodnotení dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný dôvodne. V prvom rade súd v zmysle § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku posudzoval, či navrhovateľ osvedčil naliehavý právny záujem na určení, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Súd dospel k záveru, že naliehavý právny záujem na určení je daný tým, že medzi účastníkmi konania je spor ohľadne charakteru uzavretej zmluvy, bez vyriešenia ktorého nie je možné určiť, aká je výška dluhu navrhovateľa voči odporcovi. Je zrejmé, že navrhovateľ tvrdí, že právny vzťah, ktorý vznikol medzi ním a odporcom je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a odporca tvrdí, že ide o právny vzťah výlučne obchodnoprávny, pričom vyriešenie tohto sporu je podstatné pre zistenie výšky plnenia, ktoré je povinný navrhovateľ odporcovi z titulu zmluvy o úvere zaplatiť. Tento spor nie je možné odstrániť iným spôsobom, ako rozhodnutím súdu. Tým je daný naliehavý záujem navrhovateľa na podaní určovacej žaloby.

Z vykonaného dokazovania vyplýva a medzi účastníkmi nie je sporné, že navrhovateľ ako dlžník a odporca ako veriteľ uzavreli dňa 2.2.2011 zmluvu o úvere, predmetom ktorej bol úver v sume 500 €, ktorý sa navrhovateľ zaviazal vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 484 €, teda celkovo v sume 984 € v 12 mesačných splátkach po 82 €, počnúc dňom 14.3.2011.

Podstata sporu účastníkov spočíva v tom, či zmluva mala obsahovať údaje podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia spôsobuje, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, alebo či zmluva tieto údaje obsahovať nemusela. Pre vyriešenie merita sporu je potrebné ako predbežnú otázku posúdiť, či je právny vzťah založený zmluvou o úvere zo dňa

2.2.2011 uzavretou medzi navrhovateľom a odporcom právnym vzťahom spotrebiteľským alebo právnym vzťahom podnikateľským.

Je nepochybné, že odporca zmluvu uzavrel ako veriteľ v rámci predmetu svojho podnikania. Nesporné je aj to, že navrhovateľ bol v čase uzavretia zmluvy podnikateľ (živnostník). Sporné je, či navrhovateľ zmluvu uzavrel v rámci predmetu svojho podnikania alebo nie.

Zmluva o úvere má povahu zmluvného formulára, v ktorom je navrhovateľ označený obchodným menom (ktoré je zhodné s jeho menom a priezviskom), identifikačným číslom a miestom podnikania (ktoré je zhodné s miestom jeho bydliska). Zmluvný formulár obsahuje vopred predtlačené vyhlásenie dlžníka, že sú mu finančné prostriedky poskytnuté na výkon podnikania. Toto vyhlásenie sa nachádza v graficky oddelenej časti zmluvy, v ktorej sa okrem vyhlásenia nachádza aj údaj o výške poskytnutého úveru, výške dohodnutého poplatku, celkovej čiastke na zaplatenie, počte a výške splátok a splatnosti prvej splátky. Vyhlásenie nie je žiadnym spôsobom oddelené od ostatného textu tejto časti zmluvy. Miesto na podpis je umiestnené tak, že ľahko možno nadobudnúť dojem, že ide o vyjadrenie súhlasu s výškou úveru a s podmienkami jeho splatnosti a prehládnuť, že v rovnakej časti zmluvného formulára je umiestnené aj prehlásenie o účele poskytnutia finančných prostriedkov.

Odporca ako dôkaz o podnikateľskom (výlučne obchodnoprávnom) charaktere zmluvy označuje práve vyhlásenie dlžníka v zmluvnom formulári. Okrem toho má nespotebiteľský charakter zmluvy preukazovať aj listina, ktorú mal dlžník podpísať pri žiadaní o úver, ako aj možnosť urobiť iné vyhlásenie o účele poskytnutia úveru, a to na výkon zamestnania alebo na iný účel.

Naproti tomu navrhovateľ tvrdí, že odporcovi, resp. jeho zamestnankyni nikdy netvrdil, že peniaze potrebuje na výkon podnikania a skutočný účel, na ktorý peniaze potreboval (splatenie iného úveru) zamestnankyni odporcu uviedol. Vyhlásenie vo formulári o účele poskytnutia prostriedkov podpísal, ale jeho obsahu nevenoval žiadnu pozornosť.

Žiadnu listinu podpísanú navrhovateľom pred uzavretím zmluvy, preukazujúcu, že navrhovateľ vyhlásil, že zmluvu uzatvára v rámci výkonu podnikateľskej činnosti odporca nepredložil, ním predložená listina preukazuje len tú skutočnosť, že overoval pomery navrhovateľa v dostupných registroch, okrem iného aj v živnostenskom registri.

Formulár zmluvy neobsahuje ani možnosť označiť iný účel poskytnutia finančných prostriedkov ako na výkon podnikania, hoci odporca tvrdí, že takú možnosť obsahuje.

Tvrdenie odporcu, že vo všeobecných obchodných podmienkach je uvedené, že zmluva sa uzatvára podľa Obchodného zákonníka je z hľadiska posúdenia spotrebiteľského charakteru zmluvy irelevantné. Spotrebiteľskou zmluvou môže byť akákoľvek súkromnoprávna zmluva, bez ohľadu na to, či ide o zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka alebo podľa Obchodného zákonníka (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Podstatný je len charakter účastníkov zmluvy pri jej uzatváraní a účel uzavretia zmluvy.

Vloženie vyhlásenia o účele poskytnutia finančných prostriedkov zo zmluvy o úvere, ktoré malo svedčiť o poskytnutí úveru na výkon podnikania spotrebiteľa bez reálneho stotožnenia predmetu podnikania a zistenia, aký konkrétny súvis s týmto predmetom podnikania má uzatvorenie konkrétnej zmluvy, nemožno považovať za dôkaz o nespotebiteľskom charaktere zmluvy. Odporca nepreukázal, že ho navrhovateľ ako dlžník žiadal o poskytnutie úveru na výkon podnikania, ani nepreukázal, že by navrhovateľ tvrdil a preukazoval pred uzatváraním zmluvy, že je podnikateľom. Jeho tvrdenie, že bol uvedený navrhovateľom do omylu ohľadom účelu poskytnutia finančných prostriedkov teda v konaní preukázané nebolo. Naopak, z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporca sám, bez súčinnosti navrhovateľa, z dostupných informačných systémov zisťoval, či je navrhovateľ podnikateľom a na základe toho vopred pripravil pre navrhovateľa na podpis zmluvný formulár, v ktorom bol označený navrhovateľ ako podnikateľ a účel poskytnutia finančných prostriedkov na výkon podnikania, a to bez zistenia skutočného účelu poskytnutia finančných prostriedkov. Použitý zmluvný formulár napokon ani miesto na uvedenie skutočného účelu použitia finančných prostriedkov neobsahuje. Takýto postup veriteľa možno považovať za postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti v spotrebiteľskej zmluve a za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj za zakázané konanie v zmysle § 9 ods. 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Odporca tvrdí, že oblasť predmetu jeho podnikania (tzv. „rýchle pôžičky“) mu neposkytuje žiaden čas na preukazovanie pravdivosti zmluvných vyhlásení klientov, avšak to ho nezaväzuje povinnosťou konať pri uzatváraní zmlúv s odbornou starostlivosťou. Odporcovi nič nebránilo pred uzavretím zmluvy od navrhovateľa zistiť konkrétny účel využitia finančných prostriedkov z úveru a tento účel v zmluve uviesť. Ak tak neurobil, musí znášať následky v podobe dôkaznej núdze pri posudzovaní spotrebiteľského alebo nespotebiteľského charakteru zmluvy.

Navrhovateľ s odporcom uzavrel zmluvu o úvere dňa 02.02.2011, v čase keď už živnosť aktívne nevykonával a uvažoval o jej zrušení, pretože sa mu v podnikaní nedarilo. Podľa výpisu zo živnostenského registra ukončil svoju činnosť k 23.06.2011. Je preto málo pravdepodobné, že by za takejto situácie uzatváral zmluvu o úvere na účely podnikania. Ak existujú pochybnosti o tom, či zmluva o úvere uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom má spotrebiteľský charakter alebo nie, musí byť preukázané, že nejde o spotrebiteľský právny vzťah. Nestačí pritom len všeobecný údaj predtlačný v zmluvnom formulári o poskytnutí úveru na výkon podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký je predmet podnikania dlžníka, respektíve aký konkrétny súvis s predmetom podnikania uzavretá zmluva má. S poukazom na § 54 Občianskeho zákonníka je dôkazné bremeno preukázania toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania na veriteľovi. Odporca ako veriteľ nepreukázal bezpečne a nad akúkoľvek pochybnosť, že zmluva o úvere, ktorú s navrhovateľom uzavrel, nie je spotrebiteľskou zmluvou.

Vzhľadom k tomu súd uzavrel, že zmluva o úvere uzavretá dňa 2.2.2011 medzi navrhovateľom ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom je spotrebiteľskou zmluvou.

Keďže predmetom zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru, ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. Takáto zmluva musí obsahovať údaje v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona. Ak v zmluve chýba niektorý z údajov podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 citovaného zákona, nemá to za následok neplatnosť zmluvy o úvere, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zmluva o úvere uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom neobsahuje označenie druhu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 1 písm. a) cit. zák.), termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 1 písm. f) cit. zák.), úrokovú sadzbu úveru (§ 9 ods. 1 písm. i) cit. zák.), ročnú percentuálnu mieru nákladov (§ 9 ods. 1 písm. j) cit. zák.) a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. y) cit. zák.). Neuvedenie čo i len jednej z uvedených náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok vznik nevyvrátiteľnej domnienky o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Keďže zmluva uzavretá medzi účastníkmi tieto údaje neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z uvedených dôvodov súd určil, že zmluva o úvere zo dňa 2.2.2011 č. XXXXXXXXXX uzavretá medzi navrhovateľom ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom je bezúročná a bez poplatkov.

Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Navrhovateľ je ako spotrebiteľ v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. oslobodený od súdnych poplatkov. Vzhľadom k tomu, že bol v konaní úspešný, súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania určený podľa Položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 99,50 € odporcovi.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľ bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto mu patrí náhrada trov konania účelne vynaložených na uplatňovanie práva. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 4 úkony právnej pomoci po 64,53 € (§ 11 ods. 1 písm. a), b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb)

za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej (návrh na začatie konania), účasť na výsluchu navrhovateľa dňa 2.6.2015 a účasť na pojednávaní dňa 22.10.2015, spolu v sume 258,12 € (4 x 64,53 €), zo štyroch režijných paušálov po 8,39 € (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) v sume 33,56 € (4 x 8,39 €) a z dane z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky) vo výške 20% zo základu 291,68 €, teda v sume 58,34 €. Spolu sú trovy právneho zastúpenia v sume 350,02 € (258,12 € + 33,56 € + 58,34 €).

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach. Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha). Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 - b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
 - g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.
- Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).